

78. Jiráskův Hronov 1. - 9. srpna 2008

Chvála anonymů

Slyšela jsem o muži s velkými ambicemi a vysokým míněním o vlastních kvalitách. Představuji si obrovské zrcadlo, ve kterém k sobě den co den vzhlížel a ujišťoval se o svých schopnostech. Jenže odraz zrcadla vidí jen ten, kdo se do něj dívá. Ostatním není dostupný. I rozhodl se tento pán podpořit věhlas svého génia prostřednictvím internetu. Ve veřejných diskusích začal pod cizími jmény chválit své výkony, um, vtip i inteligenci. Což o to, každý máme svůj způsob, jak se utvrzujeme, že jsme dobří... Po čase mu však pocit vlastní dokonalosti přestal stačit a začal se obávat konkurence. Bylo potřeba ji zaplašit. Internetové diskuse jsou k takovému kroku jako stvořené. Autor

skrytý za cizí jméno si může pěkně od plíc ulevit nad neuměteltvím, neprofesionalitou, debilítou i celkovou neschopností kohokoli.

Nebyt všímavosti pravidelných návštěvníků anonymních diskusí a jistého stereotypu, který ve svém vyjadřování používal, nikdo by asi neodhalil, že rádo by objektivní obraz o schopnostech druhých vytvářil pouze jediný člověk.

Podobně kriticky hodnotím potřebu některých „hrdinů“ vstupovat do živých vysílání a s vehemencí sobě vlastní se vyjadřovat k právě nastolenému tématu. Znalost problému či minimální zasvěcení do probírané látky pro ně nejsou důležité, podstatná je žlučovitost a agrese, s jakou své názory vyjadřují. Čím sprostší a hrubší, tím lepší. Dušičce se uleví a nic to nestojí. Živnou půdou tohoto podivné-

ho jevu je opět anonymita účastníků diskuse. Vždyť kolik může být Marii z Prahy a Petru z Brna...

Vždycky, když si tyto dva příklady vybavím, nechápu. Nemůžu se totiž zbavit přesvědčení, že vyslovit se dá jakýkoli názor, i ten, který vůbec nesouzní s většinou, je kontroverzní a třeba i bláznivý. Když je veden dobrým úmyslem, je slušně formulovaný, konstruktivní a jeho autor se k němu nejen otevřeně hlásí, ale dokáže také smysluplně vysvětlit, odkud pramení, má ve společnosti své místo. Právě na takové názory se těším na hronovských diskusích, at už oficiálních, parkových nebo hospodských. Kéž se právě v tomto duchu 78. JH daří! Všem divadelníkům zaměřeným do svého díla a plamenně, leč bez rozvahy kritizujícím snahy ostatních přejí, aby se jim povedlo nalézt jiná diskusní fóra, kde se jejich způsoby ztratí v záplavě ostatních podobně neurvale formulovaných názorů.

Políbila mě stejně

Setkání s bývalým ředitelem NIPOS a novým ředitelem Odboru umění a knihoven ministerstva kultury bylo velice příjemné. Nejen tím, že se uskutečnilo v Horroru, ale také

- a to především - osobním šarmem samotného Františka Zborníka.

Stýská se vám po Národním informačním a poradenském středisku pro kulturu (NIPOS)? Stýská - to není to správné slovo. Na Ministerstvu kultury zažívám věci, které jsem ještě nikdy nezažil. A to nemá žádné plus ani mínus, a nebo to má obojí.

Jaké je přijet na JH v nové funkci?

Stejně jako předtím. **Přivítání bylo jaké?** Hana Nedvědová mě políbila a dělá to úplně stejně, jako když jsem ještě nebyl na MK. Marcela Kollertová mě políbila a dělá to úplně stejně, jako než jsem byl na MK. Z toho vyplývá, že svět se v zásadě nezměnil.

A nezměnil se váš pohled na financování amatérského umění? V NIPOS jste se několik let snažil získávat dotace pro amatérská divadla od Ministerstva kultury...

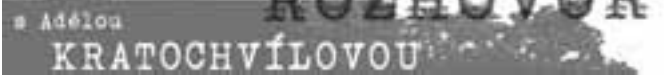
Přál bych si, aby amatérské umění mělo co nejvíce prostředků. Ale jak říkal Jiří Voskovec: „Ono to s tím amatérským divadlem je, jak pán bůh dá.“ A k tomu ty peníze pomůžou jen trochu.

Co jste říkal na „Zeleného papouška“?

Hodně zajímavá mi připadá předloha a její uchopení skrze navívu. Dívám se na lidi, kteří chtějí divadlo tvořit jako režiséři. A vidím, že si odzkoušeli, jak je těžké hrát a plnit režisérovy představy. Velikou radost jsem měl z Milana Schejbalu na jevišti - něco takového jsem na scéně už dlouho neviděl. Také z konce jsem měl radost, na něm bylo vidět, že inscenaci připravovali přemýšliví lidé.

-jasan-

AŤ NÁM TO LÍTÁ!

Lidé si žonglování spojují především s cirkusem a velkou podívanou. Vy ho však využíváte jako prostředek divadelního sdělení. Jak byste úplnému laikovi vysvětlila rozdíl mezi tradičním chápáním žonglování a vašim pojetím?

Žonglování se dá uchopit různými způsoby. Může to být čirá prezentace technického výkonu. Ta má jistě své kvality a někteří geniální žongléři podávají skutečně obdivuhodný výkon, ale pro mě je to spíše cirkusová záležitost. Já se však způsobem žonglování a interakcí s partnerem snažím něco sdělit. Myslím, že žonglování je fyzická aktivita, kterou lze sdělovat příběh a pocity. To sdělení může být pro každého různé. Je to jako s tancem, tam se také nedá nic pojmenovat jednoznačně.

S vaší kolegyní Dášou Trávníkovou jste založily Divadlo Kufr. V rámci něho hrajete představení pro děti i pro dospělé. Můžete nějak přiblížit, jak se liší žonglování pro mladší a starší diváky?

Myslím, že naše představení v zásadě ocení děti i dospělí. Děti baví, když představení má vtip. Zaujmu je gagy, barevné kostýmy a rekvizity. Dospělí zase zaujme, když jim předvedete technicky náročné kousky. Před rokem mělo premiéru nové představení Židovka aneb Žonglování se životem. Je určeno dospělým a je to představení na téma holocaustu. Žonglování tam má zástupnou funkci vnitřní svobody a kreativity, že člověk i uprostřed špatných dní může doufat v něco dobrého. Když lidé slyší, že děláme představení o holocaustu spojené se žonglováním, tak jsou většinou na rozpacích, nejde jim na rozum, jak mohou být tyto věci spojeny dohromady. Když to představení pak vidí, tak zjistí, že to může fungovat. Žonglování a vysvobození. To jsou příjemné okamžiky.

Žonglování a pohybové divadlo jsou zárný, kde se toho moc nenamluví. Co pro vás na divadle znamená slovo?

Není tak úplně pravda, že bychom se slovem vůbec nepracovaly. Například hraje pohádku, kde se vedle pohybu také mluví. Všechno má své limity, jak slovo, tak pohyb. Na každém záleží, co si vybere jako svůj způsob uměleckého vyjádření. Mně osobně je bližší vyjádření pohybem. Je pro mě přirozenější. Bez pohybu si divadlo představit nedokážu.

A děláte také divadlo, které by nezahrnovalo žonglování?

V podstatě ne. Snažím se ho uplatnit prakticky vždy. Kromě hraní s Divadlem Kufr pracuji jako zdravotní klaun. Při kluonování v nemocnici sice žonglování není tím nejpodstatnějším prvkem, ale hodí se. Děti i rodiče vždy zaujme.

Zdravotní klaun? Jak jste se k tomu dostala?

Dostala jsem se k tomu díky velmi smutné události. Moji přátelé měli dítě na onkologii a já jsem se snažila přijít na to, co by se dalo pro děti na onkologickém oddělení udělat. V té době docházel do nemocnice Gary Edwards, který je zakladatelem občanského sdružení Zdravotní klaun. Tak jsem mu zavolala, jestli by neměl zájem o dalšího klauna. A on zrovna v té době skutečně potřeboval v Brně tři klauny. Tak jsem oslovila ještě své dva spolužáky. Je to šest let a teď už je v Brně devět klaunů. Chodíme především za dětmi a teď nově navštěvujeme i geriatrici. Úlohou zdravotních klaunů je především dítě rozptýlit, aby se na chvíli smálo a zapomnělo na všechno to trápení.

Na Hronov jste přijela věst žonglérský

seminář. Vyučujete žonglování ještě někde jinde?

Sedmým rokem organizuji žonglérskou a divadelní dílnu Aleje - letos v Budišově u Třebíče. Je to mezinárodní dílna, budeme tam mít například argentinského lektora Marca Paolettiho. Jestli mi dovolíte malou reklamu, tak více informací najdete na www.aleje.wz.cz.

Jinak se snažím žonglování vyučovat pravidelně. Dělal jsem projekt s neslyšícími, vedla jsem kroužek žonglování...

A jak to vidíte s žonglováním v Čechách do budoucna?

Žonglování v Čechách má určitě budoucnost. Máme radost, že je zájem o naše představení nebo třeba o dílnu tady na Hronově. Takže, ať to lítá!

Petra Hanušková

„TELEVIZE NOVA SE PRŮ V PŘÍŠTÍ SEZONĚ BUDE VÍCE VĚNOVAT AMATÉRSKÝM OCHOTNÍKŮM.“

Marcela Kollertová

Dopravní opatření v době konání 78. Jiráskova Hronova

Ve dnech 1. - 9. srpna 2008 bude v ulicích Jiráskova, T.G. Masaryka a náměstí Čs. armády omezena rychlost na 30 km / hod. Dále bude 2. srpna od 14.00 do 17.00 hodin a 9. srpna od 20.00 do 23.00 hodin úplně uzavřena ulice T. G. Masaryka, Jiráskova a náměstí Čs. armády. Důvodem uzavěry je slavnostní zahájení a ukončení Jiráskova Hronova ohňostrojem. Vyzýváme řidiče, aby v sobotu 9. srpna od 11.00 hodin neparkovali a neponechávali svá vozidla na náměstí Čs. armády, které bude ohraničeno a uzavřeno. Věříme, že toto omezení místní občané nejen pochopí, ale i uvítají. Parkovací plochy při sobotním ohňostroji jsou: ulice Dvorská, starý park podél železniční trati, parkoviště u vlakového nádraží, parkoviště u Zimního stadionu (Wikov arény) a Freivaldovo náměstí.

Dále vyzýváme řidiče, aby se řídili přechodným dopravním značením objízďky. Ve směru na Polici nad Metují bude objízdná trasa vedena přes ulice Kostelecká, Padolí, Jungmannova. Na Žďárky se řidiči dostanou ulicí Kudrnáčova, Palackého a Jiřiho z Poděbrad. Žádáme obyvatele uvedených ulic, aby v uvedených termínech neparkovali svá vozidla na silnici z důvodu lepší průjezdnosti městem.

Roman Toušek, MěÚ Hronov

NOSITELÉ ZLATÉHO ODZNAKU J.K. TYLA V ROCE 2008

Schváleno na zasedání komise ZO JKT dne 18.4.2008

MIROSLAV ČERMÁK (*1932)
Volné sdružení východočeských divadelníků DS Červený Kostelec
Za dlouholetou obětavou činnost v ochotnickém divadle

MARTA DEMELOVÁ (*1943)
Občanské sdružení divadelních ochotníků DS HÝBL Česká Třebová
Za dlouholetou úspěšnou scenografickou činnost v oblasti amatérského divadla

SVATAVA HEJRALOVÁ (*1957)
Svaz českých divadelních ochotníků DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou
Za dlouholetou práci v divadelním spolku Krakonoš a za organizaci Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou

JOSEF KORÁB (*1929)
Volné sdružení východočeských divadelníků DS KD Holice

Za celoživotní hereckou i režisérskou činnost a organizační práci pro amatérské divadlo

RŮŽENA KÖTTNEROVÁ (*1931)
Svaz českých divadelních ochotníků Brno
Za dlouholetou úspěšnou výchovu divadelní mládeže

BOHUMÍR KOUBEK (*1931)
Skupina amatérských loutkářů SČDO Umělecká scéna Říše loutek Praha
Za významný přínos českému loutkářství

HANA KRATOCHVÍLOVÁ (*1939)
Skupina amatérských loutkářů SČDO Divadelní a loutkářský soubor Blučina u Brna
Za dlouholetou práci s dětskými, převážně loutkářskými soubory

MIROSLAV KUŽEL (*1929)
Volné sdružení východočeských divadelníků LD HAD Hradeč Králové
Za celoživotní věrnost loutkovému divadlu

MARIE LESÁKOVÁ (*1939)
Občanské sdružení divadelních ochotníků DS DIVIS Zámberk
Za celoživotní přínos ochotnickému divadlu a rozvoji kultury v Zámberku a regionu východních Čech

LUDMILA LIBERDOVÁ (*1959)
Občanské sdružení divadelních ochotníků Česká Ves
Za dlouholetou všestrannou práci pro amatérské divadlo

Mgr. PETRA ŠÍKÝŘOVÁ (*1966)
Česká obec sokolská Divadelko Frydolin TJ Sokol Praha - Hostivař
Za zásluhu o sokolské loutkové divadlo

PhDr. VÍT ZÁVODSKÝ (*1943)
Svaz českých divadelních ochotníků Brno
Za dlouholetou hodnotitelskou, metodickou a publikační činnost pro amatérské divadlo

Podrobnosti najdete na:
www.jiraskuvhronov.cz

Amatérská scéna do každé divadelní rodiny

SEMINÁŘE SEMINÁŘE

Divadelní abeceda, Václav Špirit

Dramatická situace, Milan Schejbal a Denisa Nová

Seminář A

ABECEDA - ZÁKLAD SE NEMĚNÍ

Vy v současné době pracujete v Německu s dětmi 1-9. ročníku zvláštní školy. Má váš seminář na Hronově nějaké společné rysy s touto prací?

Je to velký rozdíl, což se samozřejmě dáno už složením dětí, které učím. Zatímco tady jde většinou o studenty, kteří jsou nadaní a zajímavá je to, tam jsou to často děti nenadané (i když pár nadaných se občas najde), které navíc mají problémy s výchovou. Jsou to děti přicházející z rozvrácených rodin, jsou to někdy alkoholici či prostitutky, na normální škole by nemohli fungovat, a proto přijdou k nám. Takže už základní rozdíl je velký - jsou to dva rozdílné světy. Tamto je terapie, protože jde o skutečně psychicky narušené děti, tady se jedná o zdravou mládež, „narušenou“ pouze tím, že má ráda divadlo.

A jaké jsou rozdíly v tréninku po praktické stránce?

Přístup je velice rozdílný. Z cvičení, která děláme tady, se s dětmi u nás dá použít jen pár. U našich dětí je například téměř nemyslitelné, aby dokázaly jen stát v kruhu a dívat se jeden druhému do očí. Mají psychické zábrany, mají problémy při navazování kontaktů, jsou agresivní vůči učitelům i vůči spolužákům, takže je potřeba volit cvičení daleko jednodušší, více strukturovaná, je to více „škola“. Tady je přístup daleko volnější, lidi jsou tu dobrovolně a není třeba je do něčeho nutit. Propastný rozdíl je taky v chápání věci - tady všichni okamžitě porozumí pokynům, zatímco tam mohou být některá cvičení až nebezpečná. A to například i u tak jednoduchého pokynu jako: podějte si ruce. Může se stát, že se ostýchají tak, že si ruce vůbec nepodají, nebo se naopak začnou tahat a ruce si navzájem drtí.

Vy jste se dnes se seminaristy setkal poprvé. Dá se už z takového prvního pohledu odhadnout, jestli se s těmi lidmi bude dobře pracovat, jestli se z nich stane parta?

Někdy se to dá říct, někdy ne. Já se po první hodině něco takového neodvážuji odhadnout, i když z nich mám dobrý pocit. Za ta léta, co dělám na JH, vždycky dobrá parta vznikla. Samozřejmě ne úplně homogenní, protože patnáct lidí znamená patnáct různých charakterů, typů atd., ale většinou se velice dobře sžijí.

Vedete tady na Hronově stejný seminář už několik let. Prochází nějakým vývojem?

K vývoji dochází spíš u mě. Určité věci měním, přicházím s novými cvičeními - zkouším, jak co zafunguje. Tím, že je to takový galimatyáš, od všeho kousek, tak se někdy mnoho věcí nestihne, a u některých věcí by bylo potřeba více materiálu. Takže k obměnám dochází, ale základ - jak přejít jeviště, jak mluvit, jak se pohybovat, jak improvizovat - se nemění.

Eva

Abeceda podle seminaristů „A“

- A jako Abeceda divadla
- B jako Becherovka
- C jako Cvičení
- D jako Dotek
- E jako Eva
- F jako Fernet
- G jako Griotka
- H jako Hrát si Na babu
- CH jako Chůze - jakákoli
- I jako Inscenace nebo také Izolace
- J jako Jména
- K jako Kontakt
- L jako Látky
- M jako Marmeláda nebo Médium
- N jako Nápad
- O jako Osud u Oidipa
- P jako Pohyb nebo Poslouchání Partnera
- R jako Rytmus nebo také Radost
- S jako Situace nebo také Skupina, která má pracovat tak dynamicky, že převezme tempo druhého
- T jako Tempo, Tělo nebo Trocha Teorie
- U jako Umělec
- V jako Vnímání partnera
- Y jako You - hra na koncentraci
- Z jako Žluté kyticky v oranžové ložnici

Eva

Seminář D

DŮLEŽITÉ JE ZTRAPNIT SE HNED NA ZAČÁTKU ANEB ZPRÁVA Z JEDNOHO DOPoledNE

Když jsem Milanu Schejbalovi ohlašovala, že se chci jako nezávislý pozorovatel účastnit jeho dílny, odvětil: „Klidně přijďte, ale nic moc tam neuvidíte. Budeme se jenom seznamovat.“ Přesto, nebo možná právě proto, toho na zahájení dílny D jako Dramatická situace bylo k vidění docela dost.

Jako absolutního hronovského nováčka mě samozřejmě nejdříve zajímalo, jaký je vlastně účel semináře. „Jaký? Chci účastníky odradit od divadla. Bohužel se mi to moc nedaří,“ zněla první reakce Milana Schejbala na mou otázku. Že se mu to nedaří dokazuje i to, že se do jeho semináře nejen hlásí stále noví účastníci, ale vracejí se i ti staří. Po malém naléhání mi tedy pan režisér objasnil, že na konci semináře by všichni měli bezpečně rozpoznat, co to ta dramatická situace, základní pilíř dramatu, vlastně je. A jak jinak se do této problematiky lépe dostat, než na základě dramatické literatury. Letos seminaristé budou s dramatickou situací bojovat prostřednictvím Nové komedie o Libuši. Tato lidová komedie se zpěvy a tanci Františka Vodseďálka v úpravě Jana Kopeckého je podle režiséra Schejbala ideálním impulsem k uplatnění kreativity včetně hudební stránky. „Nechám je vyzkoušet si různé varianty situací, aby sami přišli na to, která je nejlepší,“ říká Milan Schejbal a dodává, že to nejlepší řešení bývá samozřejmě jeho.

Zajímá mě, jestli výsledek dílny budeme moci spatřit na vlastní oči. „Smyslem tohoto semináře není předvést představení. Takže možná ano, možná ne.“ Z Salamounských odpovědí Milana Schejbala dnes opravdu moudrá nejsem.

Ale je teprve první den, takže dramatická situace je prozatím ponechána stranou. Dnes je hlavní, aby se všichni účastníci semináře navzájem poznali. Čekají je tedy verbální a nonverbální cvičení. Co naplat, komunikace je základ divadla. Stejně jako kolektiv, protože sám divadlo nikdo dělat nemůže, i když by si to mnozí přáli. Všichni tedy po dvojicích opouštějí sál, aby se za dvacet minut jeden o druhém dozvěděli co nejvíce. Po vzájemném představení seminář opouští Milan Schejbal, aby se zúčastnil zkoušky večerního představení. Velení se ujala jeho asistentka Denisa Nová. A začaly se hrát hry. Ovšem ne jen tak ledajaké. Kdo neviděl, nepochopí, proto důkladnější popis vynechám. Ale každý si nejspíš udělá představu sám, když odcituji Denisu, která na začátku jednoho cvičení prohlásila: „Když se všichni ztrapní hned na začátku, tak už to pak bude jen lepší.“ Brzy poté jsem seminář opustila já. Jako neúčastnící pozorovatel jsem se totiž vůbec neztrapňovala. A to přece nebylo fér!

Petra Hanušková

Jak (ne)zabloudit v postmoderním světě

Tyto řádky mají za úkol nějak stručně, srozumitelně a přitom vtipně definovat postmoderní dobu. Úkol skutečně postmoderní. A pro mě vstupenka k trvalé hospitalizaci na psychiatrickém oddělení. Snažit se porozumět něčemu nesrozumitelnému se totiž může velmi negativně podepsat na duševním zdraví. Něco o tom vím, postmoderní dobu jsem se snažila definovat už ve své bakalářské práci. A ještě dnes mě pronásledují noční můry o spojitosti nepojitého. Proto jsem se rozhodla nechat postmoderní filosofii povoláním osobám a pojmotvornost postmoderní odlišně.

Jenže jak? Pokud v postmoderním světě, který nám nabízí tisíce možností, hledáte nějakou inspiraci, okamžitě vás nepadne jedno řešení. Internet. V dnešní (postmoderní) době, co není na internetu, neexistuje. Tak jsem usedla k počítači a začala googlovat. Když zadáte do vyhledávače postmoderní, okamžitě vám vyjede tisíce odkazů. Jak jinak, vždyť sama postmoderní je definována jako absence jednoho směru a stylu. Mezi odkazy, kromě víceméně inteligentních postřehů, diskuzí a blogů na téma postmoderní svět, najdete

i naprosté hlouposti, mystifikace a šilené pokusy o postmoderní umění. Zkrátka se před vámi otevře celý postmoderní svět.

Přesto mě jedna věc velmi překvapila. Teoreticky bych překvapená být neměla, protože ve světě, kde je možné všechno, moment překvapení odpadá. A to, že celá společnost je řízena tržní ekonomikou, není nic nového. Že by se však i postmoderní stala součástí komerce? Nic není nemožné. A tak zatímco my, nebo konkrétně já, pořád bojujeme s tím, co to ta postmoderní vlastně je, západní svět má jasno. Nechápete současnou literaturu? Kupte si příručku „Jak správně interpretovat postmoderní literární dílo.“ Začínajícím divadelníkům se může hodit „Jak se stát postmoderním umělcem.“ Nevíte si rady v postmoderní společnosti? Pomůže vám „Jak se chovat a mluvit postmoderně.“ Pro zaměstnavatele je tu zase „Jak vést zaměstnance v kontextu postmoderního světa.“ Jak je vidět, ona ta definice postmoderního světa je možná zase tak složitá nebude. Američani postmoderní dokonce láskyplně překládali na „po-mo“ a jako obchodní značky si jí velmi vážili. To, že název a jméno prodává, je přeci známá věc. A nám nezbuďte než se s tím smířit.

Ráda bych tento postmoderní sled nesouviselých myšlenek ukončila větou, kterou jsem našla mezi postmoderními citáty a kterou řekl jistý Archie Leach: „Přál bych si být Cary Grantem.“ Nechápete, co je tom postmoderního? Ani, když vám prozradím, že Archie Leach bylo právě jméno Caryho Granta?

Petra Hanušková

Absolventi KPR

NIPOS-ARTAMA

Artur Schnitzler: U zeleného papouška

Postavy postavy postoj

„Zelený papoušek“ se hrál včera tolikrát, že nebylo možné odchytnout jeho režiséra Milana Schejbalu jindy než během představení. Je totiž nejen hlavním lektorem Kurzu praktické režie, společně s ostatními semináristy také režisérem inscenace U Zeleného papouška, která vznikla jako absolventská práce tohoto kurzu, ale také hercem...

Jaké je režimovat 24 režisérů najednou?

Na začátku jich bylo dokonce ještě víc. Je to velmi vtipné v tom, že každý má na režijní zpracování svůj vlastní názor. A tak se museli naučit podřídit se jednomu - protože zjistili, že jinak se to nedá v životě dohromady. Ve zpětné vazbě jde o to, že jako režiséři musí přinést řešení a přesvědčit kolegy herce, že toto řešení je v jejich konkrétním případě to nejlepší a musí si za ním stát. Pokud si za ním nebudou stát, nemůžou udělat žádnou inscenaci.

Proč jste zvolil zrovna text U zeleného papouška?

Musíte brát v úvahu několik kritérií. Měl by to být tematizovaný text. Od účastníků KPR nemůžete chtít nějaké velké herecké výkony, drtivá část z nich se herectví nevěnuje nebo jen částečně. Také je velmi podstatné, pokud jde o závěrečnou práci pětiletého kurzu, aby si tam všichni zahráli. Můžeme udělat velmi ambiciózní text pro šest lidí a ostatních osmnáct se na to bude koukat. Ale to nejde - všichni by měli být dostatečně zainteresováni. Dále musíte volit text, kde počet postav není až tak limitovaný. Navíc se může stát, že někdo vypadne, a je třeba ho nahradit. V posledním návrhu jsme měli tři texty a nakonec nám z nich vyšel „papoušek“.

Jak se hraje vám?

Hraje se mi báječně, protože já přicházím až na konci. Celé je to zrežirované tak, aby všichni připravili půdu pro můj příchod. A já slíznou smetanu. Je to samozřejmě těžké (slíznout tu smetanu), ale já se s tím nějak vždycky vyrovnám.

-jasan-

„Já nevím, jestli ho teda zabil nebo ne.“

Máňa, studentka dramaturgy

„Mně se to docela líbilo, hlavně ten text je dobrý.“

Zuzka, studentka divadelní vědy

Ó, JAK JE ZELENÝ ANEB HURÁ NA BASTILU!

(pár impresí z představení U zeleného papouška - jen pro ty, kteří viděli)

Stůl, pár židlí, pivo divákům ...

Přicházejí, nevím kdo jsou

Muži, hlavně muži, a pár žen. Jedna je asi mužem nebo co? Jedna je asi děvka, nebo co? A pak jsou tu nějaké hraběnky nebo co?

Je jich hodně, stále více, jako v opravdové hospodě. Ztrácím přehled, i když stále počítám.

Tady je hospoda, venku je Bastila (ale to je skoro vždycky, kdykoli a kdekoli)

Témata - svoboda, otroctví, vzpoura, fikce, skutečnost, láska, vášeň, nenávisť

Divadlo nebo realita? Prolínání. Virtuální svět.

Co jsme, kam jdeme?

Co to vlastně hraje?

Jsme trapní herci, šmíráci, a nebo nabubřelci skuteční?

Jsme pozorovatelé, kteří se marně snaží pochopit a stát se součástí? Čeho vlastně?

Co je naschvál, a co je nevědomky?

Ti, kdo mluví pravdu, kdo prožívají a jednájí, jsou nepravděpodobní.

Oceníme jen ty, kteří předstírají - a když rvou kulisy, tak o to více.

Akta X: „Pravda je tam venku.“ A nebo je tady uvnitř, a my ji nevidíme?

A kdo jsem tedy já - jako divák? Asi ten venkovan, který se pořád ptá a všichni mu radí, jak to vnímat (ale vždycky špatně).

A jinak? Pár lidí s ambicemi režisérů si hraje na herce, je to těžké a úspěšnost je od jedničky do pěti. Etudy, kdy někdo jen tak odkrojuje, deklamuje, jiný fakt hraje. Ale kdoví. Nedá se jim věřit.

Konec - klanějí se. I tady se to smazává. Jeden si oddech, že už je konec, druhý zůstává v roli, třetí ... (ale co já vím, jak to vlastně je).

POSTmoderní vzkaz KPR.

-jas-

TAK JAK TO VLASTNE JE?

pýtali se niekoľkokrát postavy Der grüne Kakadu rakúskeho avantgardistu Arthura Schnitzlera v prevedení 24-tich absolventov Kurzu praktické režie. Táto otázka je v danej situácii, dalo by sa povedať, kľúčová.

Text grotesknej jednoaktovky bol k danej situácii zvolený mimoriadne dôvtipne, až prefikane, ak si človek uvedomí, že v jeho príbehu sa konfrontujú ľudia, o ktorých si iní ľudia myslia, že sú to, čo predstierajú, že sú. Teda herci. Toto predstieranie, gradované otázkami zúčastnených - Co je to, čo vidíme? - narážalo na samú podstatu toho, čo sme videli my všetci ostatní. Teda 24 režisérů, ktorí predstierali, že sú herci, aj keď my aj oni sme vedeli, že nie sú. V esenciálnej Schnitzlerovej téme prelínania snov a skutočnosti dostalo 24 režisérů možnosť globovať samých seba, nazerať na seba na javisku z odstupu a v snahe vytvoriť základy dobrých javiskových mizanscén vytvárali svojím „nebytým hercami“, priestor pre uvedomenie si toho, že aj najgeniálnejší režisér sveta bytostne potrebuje niekoho, kto všetky jeho famózne nápady plnokrvne prerazí, zahrá, prenesie na/dô diváka (Aj keď v histórii sú zaznamenané seriózne pokusy herca z divadelného diela vylúčiť, úplne sa to zatiaľ nikomu nepodarilo). Táto absolventská kurzová prezentácia bola pre mňa hlbokou poklonou esencii neprítomného - hercovi. A ako precízne vymyslená ale z pochopiteľných príčin nedostatočne naplnená schéma bola táto prezentácia racionálnym výpočtom všetkých základných kameňov divadelnej inscenácie. A to na absolventskú režisérsku jednoaktovku naozaj nie je málo.

Za poznámku ešte stojí replika jednej zo postáv: - Boli sme sa pozrieť na dobývanie Bastily, bola to výborná zábava. Všetko je otázka uhla pohľadu a vzťahu, v ktorom sa na danej situácii zúčastňujeme.

Zuzka Ferenczová

PS: Ešte nikdy som nevidela toľko režisérů na jednom javisku. Stálo to za to.

Zítřa

NEDELE 3. SRPNA 2008

9:00 - 13:00 - učebny
Semináře a dílny

ZP 14.00 a 16.00 hodin - Jiráskovo divadlo (50 min.)
Parau Parau Jablonec nad Nisou
Sólo pro knížky
NoTa Plzeň
Enky benky Anka banka
DS TJ Sokol Lázně Toušeň
Kino

ZP 15.30 hodin - Sál Josefa Čapka (155 min.)
Divadlo Bez střechy Vyškov
Dvojhlavý orel

DP 14.00 hodin - Park A. Jiráská
VAVRINECKÝ DEN
(host: Uršula Kluková)

ZP 14.00 a 19.30 - bývalý hotel Slavie (55 min.)
o. s.
Polní žánka Evelinka

17.30, 18.45, 21.00 a 22.15 - Zimní stadion (15 min. + čekání)
ZP J.S.T.E. Artyžok a Dred Náchod
Dekalog: Pygmalion - Svatba - Kar

DP 19.00 hodin - Park A. Jiráská
Dechový orchestr mladých ZUŠ Hronov
Dirigent: Miloš Meier
Koncert

ZP 21.00 hodin - Jiráskovo divadlo (75 min.)
Divadlo Kámen Praha
Žaby

DP 21.30 hodin - Sál Josefa Čapka (95 min.)
Divadlo „A“ a Divadlo SHANTI, o. z. Převídváza
Malomeštiakova svadba

DP 22.00 hodin - bývalá Slavie
Autorský šanson, zpívá Lucie Peterková
6NaChodníku

DP - doprovodný program
ZP - základní program

Změna programu vyhrazena!
V případě nepřítomnosti počasí
se doprovodný program v parku ruší!

Rozborový seminář KR SČDO

V rozborovém semináři KR SČDO, pod vedením lektora Rudolfa Felzmana, budou rozebrána následující představení:
Neděle 3. 8. 2008 představení DK Jirásek Česká Lípa PENSION.

Pondělí 4. 8. 2008 představení Divadla Bez střechy Vyškov DVOJHLAVÝ OREL.

Úterý 5. 8. 2008 představení Ženského amatérského spolku ŽAS Homole SEXTÁNKY.

Čtvrtek 7. 8. 2008 představení Divadla v 7 a půl Brno NORA.

Pátek 8. 8. 2008 představení Divadla Duha Polná OSTRE SLEDOVANÉ VLAKY.

Semináře se konají v Hronově v ZUŠ pod kostelem a začínají vždy v 09.00 hodin. Všichni zájemci jsou vítáni.

Za KR SČDO Jaromír Kejzlar

9:00 - 13:00 - učebny
Semináře a dílny

DP 10.00 hodin - Zahradka za Čajovnou
Sázavská ochotnická divadelní společnost CHÁTRA
O veliké řepě - pohádka

ZP 10.00 hodin - Galerie U Šafářů
Výstava bude přístupná od 2. do 9. 8. v době od 14 do 19 hodin
Obrazy Ireny Hubkové a Šafárovy kalendáře Doprovodný program

DP 10.30 hodin - Předsálí Jiráskova divadla
Zlatý Tyl – ocenění osobnosti v roce 2008

DP 11.00 hodin - Foyer Sálu J. Capka
Malované opony

ZP 13.00 hodin - Jiráskovo divadlo (75 min.)
Divadlo Kámen Praha
Žáby

ZP 13.00 a 20.30 hodin - Sál Josefa Capka (155 min.)
Divadlo Bez střechy Vyškov
Dvojhlavý orel

DP 13.00 a 16.30 hodin - bývalý hotel Slavie (55 min.)
DS Tábor, o. s.
Polní žínka Evelínka

15.30 hodin - Náměstí Čs. armády
SLAVNOSTNÍ ZAHAJENÍ
78. Jiráskova Hronova

ZP 16.30 a 20.30 hodin - Jiráskovo divadlo (95 min.)
Divadelní klub Jirásek Česká Lípa
Pension

DP 17.00 hodin - Park A. Jiráska
Koletova hornická hudba ze Rtyně v Podkrkonoší
Koncert

ZP 16.30, 17.45, 20.30 a 21.45 - Zimní stadion (15 min.)
J.S.T.E. Artyžok a Dred Náchod
Dekalog Pygmalion – Svatba – Kar

DP 20.00 hodin - Zahradka za Čajovnou (od 12. let)
Sázavská ochotnická divadelní společnost CHÁTRA
Hanba mužům, kterým žena vládne!

23.00 hodin - učebna ZŠ
Diskusní klub

DP - doprovodný program
ZP - základní program

Změna programu vyhrazena!
V případě nepříznivého počasí se doprovodný program v parku ruší!

ZPRÁVODAJ

Zpravodaj 78. Jiráskova Hronova 2008
Vydává organizační štáb.
Redakce: Zuzana Malá (šéfredaktorka), Jana Soprová, Zuzana Ferenczová, Lenka Novotná, Petra Hanušková, Eva Koutová, Ivo Michálek (fotograf), Michal Dřina (szusba)
Oficiální stránky festivalu: <http://www.mestohronov.cz>
E-mail redakce: zpravodaj@seznam.cz
Tisk: KIS Hronov **Cena:** 10,- Kč
Redakční uzávěrka: 1. srpna 2008 v 01:04h
Výchází: 2. srpna 2008 ve 14:00h
Napřes to (zprávy) zpravodaj!

ANKETA

Co přijde po postmoderně?

Asi po postmoderně nebude dost moderně a proto po post..dlouhý nos, ale doopravdy přijde něco velkého, yěřim. E I O U Tom

Tomáš Žizka

Jestliže heslo postmoderny zní „vše bylo řečeno“, jsou jen dvě možnosti. 1) Totální výplach a heslo „Nebylo řečeno nic“ 2) Zastavení, rozhlédnutí a heslo „Možná ještě úplně všechno řečeno nebylo...“

Petr Michálek

Pro toho, kdo by si náhodou nevšiml, včera jsme byli svědky částečného zatmění slunce. Není prokázáno, že by tento přírodní úkaz měl neblahý vliv na lidskou psychiku. Některé primitivní národy sice neopouštějí během zatmění svá obydlí, některé vyspělejší z nich pouze nevy pouštějí své ženy, ale pro nadcházející konec světa opravdu žádné vědecké důkazy nejsou. Proto si nenechme zkazit zbytek týdne. Jak pokračuje srovnávání zdravého životního stylu profesionálů a amatérů? Zeptali jsme se nejmenovaného lektora. „V divadelním baru se všechny hranice mažou. A musím říct, že tak ve dvě ráno někteří amatéři žijí zdravěji než profíci.“

Ella

Výzkumu se zúčastnilo pět herců z jednoho moravského divadla, tři muži a dvě ženy ve věku 26, 32, 34, 37 a 52 let. Údaje, jež by mohly vést k identifikaci divadla i herců, byly záměrně potlačeny či zamlženy tak, aby byla chráněna morální a osobní integrita účastníků a zároveň aby neutrpěla věcná výpovědní hodnota výzkumného materiálu. Čas věnovaný projektu byl hercům finančně honorován. Každý z herců byl požádán, aby si deníkovou formou zaznamenal průběh jednoho pracovního dne, jež si sám zvolí. Každé skupinové setkání bylo věnováno jednomu deníkovému záznamu.

Richard: Druhá zkouška s muzikantem. Stále brýle. Zkouška v plných světlech. Oči bolí. Sklo se mastí. Musím v nich večer hrát. Už ani ne proto, že by byly nateklý, ale kvůli prachu z postelí. Zkouška končí. Jdu na párek v rohlíku, převléct se a hrajem. Jsem dost unavený, strašně se mi nechce. Rozjíždí se představení. Únava padá.

Jakub: Jako vždy.

Ivo Čermák, Jitka Lindénová
Povolání: herec
(kritické momenty v pracovním životě herců)

SOUTĚŽ

Vytvořte situaci!

Porota = redakce
Výhra = úžasná (po každém kole)
Krabice na nápady = Sál Josefa Capka
E-mail = zpravodaj.jh@seznam.cz
SMS = 777 903 538

ZAPOMNĚLI JSTE DNES NĚKOMU NĚCO ŘÍCT?! Něco zásadního? NAPIŠTE TO NÁM!

Co si vás potěšilo, kdo si vás rozhodl, nejste spokojeni s počasím, stravou nebo naopak? Jste v Hronově šťastní, vyhovuje vám JH programem, ztratili jste lístky na představení, dobrou náladu, přítele? Našli jste smysl života, ty ztracené lístky na představení? Rozhodně nám napište. Nemůžete spát, protože jste nedořekli otázku: Co přijde po postmoderně? Zami- lovali jste se, ale bojíte se vyvoleným? Zamilovali jste se snad do před- stavení? Ovšem - napište nám o všem! Poštov- ní boxes na vás čekají na každém kroku. Jed- na vaše vzkazy, názory, dotazy, přání, stížnosti, pros- by, rady v Capkáci ve foyer, jedna u Tritona na plotě a třetí bude tam, kde si ji budete nejvíc přát. Napište nám. Máte nezvladatel- nou potřebu vyjádřit se k inscenaci, kterou jste právě viděli? Učiňte tak! Naše-vaše boxes čekají!

-jasan-